

Tā rezultātā prasītājs uzskata, ka pastāvēja *prima facie* konkurences noteikumu pārkāpums un ka nesamērīgi ilgais 9-21 mēnešu laikposms, kas atkarībā no sūdzības priekšmeta pagāja no brīža, kad Komisija saņēma brīdinājuma vēstuli, līdz brīdim, kad Komisija joprojām vēl nebija rīkojusies, saskaņā ar EKL 232. pantu ir uzskatāma par bezdarbību.

- (¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).
- (²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 1, 1. lpp.).
- (³) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 123, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 5. decembrī — *Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise*/Komisija

(Lieta T-444/07)

(2008/C 37/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise* [Centrs nodarbinātības veicināšanai mazos uzņēmumos] (CPEM), Marseļa (Francija) (pārstāvis — C. Bonnefoi, *avocate*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 4. oktobra Lēmumu Nr. C (2007) 4645, ar ko izbeigts atbalsts, ko Eiropas Sociālais fonds piešķir ESF subsīdiju finansēšanai Francijā (CPEM) ar 1999. gada 17. augusta Lēmumu Nr. C (1999) 2645;
- atzīt tiesības uz atlīdzību par publiski nodarītu kaitējumu tās organizācijas reputācijai, kas darbojas vispārējo interešu aizsardzības uzdevumā (lēsta EUR 100 000 apmērā);
- atzīt tiesības uz individuālu atlīdzību "simboliska EUR 1" apmērā CPEM personāla darbiniekiem par kaitējumu viņu sirdsmieram darbā (draudi viņu daba struktūrai nākotnē un tādejādi — viņu nodarbinātībai, jo miljona EUR maksāšana nozīmē CPEM un MSD slēgšanu);

- atlīdzināt advokāta honorāru un atlīdzību par juridisko palīdzību, kas kļuva vajadzīga un par kuru var tikt iesniegti attaisnojošie dokumenti.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 4. oktobra Lēmumu Nr. C (2007) 4645, ar ko pēc OLAF ziņojuma saņemšanas izbeigts atbalsts, ko Eiropas Sociālais fonds (¹) piešķir prasītāja veiktā pilotprojekta finansēšanai vispārīgas subsīdijas veidā.

Savas prasības pamatojumam prasītājs atsaucas uz divām pamatu grupām, pirmā no kurām attiecas uz veidu, kādā OLAF īstenoja izmeklēšanas procedūru, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, un ir saistīta ar tiesību uz aizstāvību pārkāpumu; otrā pamatu grupa attiecas uz apstrīdētā lēmuma būtību.

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka OLAF veiktās izmeklēšanas veida dēļ tika pārkāpti vairāki Kopienu tiesību un objektīvas izmeklēšanas principi, tādi kā nevainīguma prezumpcijas princips un tiesības zināt patieso un precīzo to apsūdzību saturu, kas iekļauti sūdzībās, kuras ir procedūras pamatā. Turklāt tas apgalvo, ka OLAF ir saucis Regulā Nr. 2185/96 (²) paredzētās procedūras ar tām, kas attiecas uz izmeklēšanu saskaņā ar Regulu Nr. 2988/95 (³). Otrkārt, prasītājs pārmet OLAF to, ka tas pamatoja savu pret viņu vērsto slēdzienu ar dažādiem un progresējošiem "Vadlīniju sponsoram" izdevumiem.

Pēc būtības prasītājs Komisijai pārmet tās lēmuma pamatošanu ar OLAF, kurš būtiski pārprata Francijas tiesību jēdzienus "bezpēņas organizācijas" un "nodošanas rīcībā", ziņojuma slēdzienu. Turklāt tas apgalvo, ka OLAF esot iebildis prasītājam, ka "Vadlīnijām sponsoram", salīdzinot ar Kopienu tiesisko regulējumu, ir pārkāps spēks. Tas arī apgalvo, ka Komisijai bija zināmi un tā pat bija atļāvusi rīcību, ko prasītājam pārmet OLAF un apstrīdētais lēmums. Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 1605/2002 (⁴), uz kuru daļēji balstīta OLAF argumentācija un apstrīdētais lēmums, nepiemērojamību un spēkā neesamību.

(¹) Komisijas 1999. gada 17. augusta Lēmums Nr. C(1999)2645, ko groza 2001. gada 18. septembra Lēmums Nr. C (2001) 2144.

(²) Padomes 1996. gada 11. novembra Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 2. lpp.).

(³) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

(⁴) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).